

N. ΣΟΥΡ.

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΑ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

10 Ὅδος Προαστείου, ἀρ. 10

Αἱ συνδρομαὶ ἀποστέλλονται ἀπ' εὐθείας εἰς Ἀθήνας διὰ γραμματοσήμου, γαρτονομισμάτων, χρυσοῦ κτλ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πέτρον Μαλ: ΤΟ ΤΟΡΠΙΛΟΒΟΛΟΝ 29, ναυτικὸν μυθιστόρημα, (μετὰ εἰκόνων), κατὰ μετάφρασιν Ἰαρ. Ἀνρίνον. — Βασεβόλδ Κρεστόβσκη: ΕΚΤΟΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ, μετάφρασις Ἀρ. Γ. Κωνσταντινίδου. — Α. Schneegans: ΣΙΚΕΛΙΚΗ ΕΚΔΙΚΗΣΙΣ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

προπληρωτέα

Ἐν Ἀθήναις φρ. 8, ταῖς ἐπαρχίαις 8,50
ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φρ. χρυσᾷ 15.

Ἐν Ρωσσίᾳ ρούβλια 6.

Παρακαλοῦνται οἱ ὀλίγοι ἐκ τῶν κ. κ. Συνδρομητῶν ἡμῶν, οἱ καθυστεροῦντες εἰσέτι τὴν λήξασαν συνδρομὴν των, νὰ φροντίσωσι περὶ ἐγκαίρως πληρωμῆς αὐτῆς.

Ἐπίσης παρακαλοῦνται οἱ ἀπανταχοῦ κ. κ. ἀνταποκριταὶ ἡμῶν νὰ σπεύσωσι πρὸς τακτοποίησιν καὶ ἐξόφλησιν τῶν λογαριασμῶν των ἐξ εἰσπράξεως συνδρομῶν ἢ πωλήσεως φύλλων κτλ. Πολὺ θὰ μᾶς ὑποχρεώσωσι διὰ τοῦτο.

ΠΙΕΤΡΟΥ ΜΑΛ

ΤΟ ΤΟΡΠΙΛΟΒΟΛΟΝ 29

ΝΑΥΤΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

[Συνέχεια]

Ἐν τῇ μνηστῇ, ἥτις ἦτο πραγματικῶς εὐειδής, ἀνεγνώρισε μίαν τῶν νεανίδων τῶν παρατηρησασῶν αὐτὸν ὅτε ἐξήρχοντο ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀγίου Αὐγουστίνου.

Συνελήφθη ὡς εἰς παγίδα.

Τοσοῦτον μᾶλλον, ὅσον μετὰ τὴν παρουσίαν ἢ νεανίᾳ, ἐπλησίασε πρὸς αὐτὸν μειδιῶσα καὶ εἶπε παρακλητικῶς:

— Κύριε Πλεμόν, ἂν εἰζεύρετε πόσον βασιζόμεθα ἐφ' ὑμῶν ὁ Παῦλος καὶ ἐγώ!..

Καὶ προσέβλεψε τὸν μνηστήρα τῆς μετὰ βλέμμα ἐμφαντικόν, εἰς δ' ἀπήντησεν ὁ Κεργόρν καμμύων ἐπανειλημμένως τοὺς ὀφθαλμούς.

Ὁ Πλεμόν ἐθεώρησε πρέπον νὰ συγκατανεύσῃ.

— Δεσποινίς, ἀπήντησε μετὰ προθυμίας, ἡ ἀπουσία μου δὲν θὰ εἴνε μακρά.

δεκαπέντε ἡμέρας τὸ πολὺ θὰ διαρκέσῃ καὶ ἀφοῦ ὑμεῖς καὶ ὁ φίλος μου Παῦλος ἐπιμένετε τόσον εἰς τὴν παρουσίαν μου, σὰς ὑπόσχομαι νὰ παρευρεθῶ εἰς τοὺς γάμους σας.

Ἡ νεανίς ἐκρότησε μετὰ χαρᾶς τὰς μικρὰς χειροκτιφοῦρους χειρὰς τῆς.

— Εὐγε, εὐγε! εἶπεν. Ἐτελείωσεν, ἀλ, Παῦλε; Δοιοὶν εἴμεθα σύμφωνοι, κύριε Πλεμόν, μετὰ δεκαπέντε ἡμέρας;

Κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν οἱ ὀδηγοὶ τῆς ἀμαξοστοιχίας διέτρεχον τὴν ἀποβάθραν κραυγάζοντες:

— Κύριοι ἐπιβάται διὰ Μελέν, Φονταινεβλώ, Διζέν, Λιακέν, Λυόνα, καὶ Μασσαλίαν!... εὐρηστήθητε νὰ εἰσέλθητε εἰς τὰς ἀμάξας!

Ἀντήλλαξαν μετὰ σπουδῆς χειραψίας ἀποχαιρετισμοῦ καὶ ὁ Πλεμόν εἰσελθὼν κατέλαβε τὴν θέσιν του.

Τότε ὑπὸ τὸ κράτος ἐνὸς τῶν αἰσθημάτων ἐκείνων, τῶν σφοδρῶν ὅσον καὶ ἀνεξηγήτων, ὑφ' ὧν καταλαμβάνεται ἡ καρδιά καὶ τὸ πνεῦμα κατὰ τὰς σοβαρὰς ὥρας τοῦ βίου, ὁ ἀξιωματικὸς ἐπιθεώρησε δι' ἐνὸς βλέμματος τὸν σταθμὸν αὐτόν, ἐξ οὗ ἀνεχώρει ὅπως εἶχεν ἀναχωρήσει πρὸ δύο ἐτῶν, ἀπερχόμενος ἐν ἀπελπισίᾳ, ὅπως ἀποχαιρετίσῃ διὰ παντός τὴν εὐτυχίαν.

Ὑπὸ τὸ ἰόχρουν φῶς τῶν ηλεκτρικῶν λυχνιῶν εἶδεν ἀπαστράπτοντας τοὺς σιδηροὺς κίονας, τοὺς λευκοὺς τοίχους τοῦ σταθμοῦ, τὰ ἐπὶ τῶν θυρῶν τῶν αἰθουσῶν καὶ τῶν διαφόρων γραφείων πινάκια. Εἶδε τὸν Κεργόρν, τὴν μνηστὴν του καὶ τὸν πατέρα αὐτῆς, τὸν μὲν παιδικόν του φίλον, τοὺς δὲ φίλους αὐτοῦ μόλις πρὸ πέντε λεπτῶν σείοντας τοὺς πέλους καὶ τὰ χειροκμακτρά των πρὸς ἀποχαιρετισμόν. Ἀπήντησεν εἰς τὰ σημεῖα ταῦτα, ἐνῶ τὸ πνεῦμά του ἐπλανᾶτο ἀλλοῦ πορευόμενον τῆς ἡδὴ ταχείας φορᾶς τῆς ἀμαξοστοιχίας. Ἡ μηχανὴ ἐξέφερε δύο ἢ τρεῖς στοναχὰς ἰσχυράς, συνοδευόμενας ὑπὸ πυκνοῦ καπνοῦ συνεχῆς δόνησις ἐκλόνησε τὰ βαγόνια. Ὁ βαρὺς συρμὸς ἐ-

φανη καταβάλλων προσπάθειαν ὅπως ἀποσπασθῇ ἀπὸ τοῦ σταθμοῦ. Εἶτα διωλίσθησεν ὡς φάσμα ἀναμέσον τοῦ τριγμοῦ τῶν σιδηρῶν τροχιῶν, τῶν τιναγμῶν καὶ τῶν ἀναπάλσεων, τῶν βελονῶν καὶ τῶν περιστρεφόμενων πλακῶν ἐξελθὼν ἐκ τῆς ηλεκτρικῆς λάμψεως καὶ βυθισθεὶς εἰς τὴν ζοφερὰν ὁδόν, καταλείπων μόνον εἰς τὸ βλέμμα τῶν ἀπομενόντων θεατῶν τὰς δύο ἐρυθρὰς κηλίδας τῶν ὀπισθίων φανῶν του.

Ὁ Πλεμόν κατέπεσεν ἐπὶ τῶν καθισμάτων τοῦ βαγονίου μετὰ τὸ βλέμμα ἀορίστως βλέπον καὶ ὑγρόν, καταληφθεὶς ἤδη ὑπὸ τῆς ὀδυνηρᾶς ὀνειροπολήσεως, ἣν ἐμπνέει πᾶσα ἀναχώρησις, πᾶς ἀποχωρισμός.

Βεβαίως αἱ ἀμαξοστοιχίαι τῶν σιδηροδρόμων στεροῦνται τῶν ποιητικῶν ἰδιοτήτων τῶν παλαιῶν ταχυδρομικῶν ἀμαξῶν· ἔχουσιν ὅμως καὶ αὐταὶ τὴν ἰδιαιτέραν των ποιήσιν τὴν πλήρη ἡδύτητα καὶ μεθυστικὴν ἐνίοτε ὑπὲρ πᾶσαν ἔκφρασιν.

Ἡ ποίησις αὐτῆς προέρχεται ἐκ τῆς αἰσθήσεως: τὴν παράγει ὁ ἔρρυθμος κρότος τῆς ἀμαξοστοιχίας. Ὁ κρότος αὐτὸς βαθμυδὸν καθίσταται ἄσμα καθηδύνον τὴν ἀκοήν.

Ὁ ἀξιωματικὸς διετέλει ἐν τοιαύτῃ νευρικῇ καταστάσει ἀλγεινὴ ἄμα καὶ εὐαρέστη.

Ἡ ἐξαλλος φορὰ τοῦ παραφέροντος αὐτὸν συρμοῦ ἦτο ὀλιγώτερον φανερά ὑπὸ τὰ σκότη ἢ κατὰ τὴν ἡμέραν. Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἐρυθρόν τι σημεῖον διέσχιζε τὸν ζόφον τῆς νυκτός. Ἡ πυκνὴ ἐξωτερικὴ σκοτία ἐπεκολλᾶτο ἐπὶ τῶν ὑέλων τοῦ βαγονίου. Ἦτο οἶονεὶ φυγὴ διὰ μέσον τοῦ ἀχανοῦς, καὶ μεθ' ὅλην τὴν ἀπόφασιν ὑπερέβαινον ἕκαστον σταθμὸν ὥσπερ δι' ἐνὸς ἁλματος.

Τοιοῦτοτρόπως διέβησαν διὰ πολλῶν πόλεων κατὰ τὸ ταξιδίδιον ἐκεῖνο τῶν εἰκοσιδύο ὥρων.

Ἦδη, ἀφότου ἔφθασαν ἐν Μασσαλίᾳ, ὁ Πλεμόν συνησθάνθη ὅτι ἡ καρδιά του ἐμελλε νὰ ὑποστῇ φοβεράν κρίσιν. Ἐφθα-

σεν εἰς Κάννας ὅτε ἡ ἡμέρα εἶχε πρὸ πολλοῦ ἀνατελεῖ. Ὁ μέγας πυρρός τῆς Ἀνατολῆς ἐδείκνυε πρὸς τὸν ταξειδιώτην τὴν θάλασσαν ὅλην κυανῇν καὶ τοὺς βράχους ἐρυθροὺς. Κατέλυσε εἰς τὸ ξενοδοχεῖον ἔνθα οὐδεὶς τὸν ἀνεγνώρισεν. Ἀμέσως ἔδραμεν εἰς τὴν παραλίαν, τὴν παραλίαν ἔνθα τοσάκις εἶχε περιπατήσει μετ' ἐκείνης ἐρειδομένης εἰς τὸν βραχίονά του, ἀλλ' ἔνθα ὡσαύτως εἶχε διέλθει ὥρας σκληρᾶς ἀγωνίας.

Ἐκεῖ πέραν, παρὰ τὴν ἀκτὴν, ἐντὸς τοῦ πρασίνου πλασιῶν τῆς ἀλόης, τῶν φοινίκων, ἀναμειγμένων μετὰ ἐλαίων, τῶν πιπεριῶν καὶ τῶν εὐκαλύπτων ἠνωρθοῦτο κατὰλευκος ἡ ἔπαυλις. Ὁ Πλεμὸν ἔφερε τὴν χεῖρα εἰς τὸ στῆθος ὅπως συγκρατήσῃ τοὺς παλμούς τῆς καρδίας του.

Εἶδεν ὅμως τὰ παράθυρα κεκλεισμένα. Τοῦ ἐφάνη ὅτι ἡ μόνωσις καὶ ἡ ἐγκατάλειψις ἐπλανότο ἐπὶ τῆς κατοικίας. Ἡ περιέργεια διὰ μιᾶς ὑπεκατέστησε τὰς ἀναμνήσεις καὶ τὴν λύπην. Ἦτο κενὴ ἄρά γε ἡ οἰκία; Ἀπεφάσισε νὰ βεβαιωθῇ ἀμέσως.

Ἐλαβε λοιπὸν τὴν ὁδὸν τὴν ἀγούσαν πρὸς τὴν ἔπαυλιν, τὴν παλαιὰν ὁδὸν τοῦ παραγνωρισθέντος ἔρωτός του.

Ἀνῆλθεν εἰς τὰ ὑψώματα καὶ εὐρέθη πρὸ τῆς κιγκλιδωτῆς θύρας τοῦ κήπου.

Γέρων τις κύπτων ἐπὶ τῶν θάμνων ἡσχολεῖτο περὶ τὸν καθαρισμὸν αὐτῶν.

Ἀκούσας τὰ βήματα τοῦ Πλεμὸν ἐστράφη.

Ἀνεγνώρισε τὸν ἀξιωματικόν, καίτοι οὗτος ἔφερε πολιτικὴν ἐνδυμασίαν καὶ μολοντί τὰ χαρακτηριστικά του ἦσαν ἡλλοιωμένα. Ἐκπληξίς ἐζωγραφήθη ἐπὶ τῆς μορφῆς τοῦ ἀπλοῦ καὶ πρεσβύτου.

— Σεῖς εἶσθε, κύριε πλοίαρχε! ἀνέκραξεν.

— Ἐγὼ ὁ ἴδιος, φίλε μου, ἀπήντησεν ὁ Πλεμὸν, ὅστις ἐπίσης τὸν ἀνεγνώρισεν.

— Ἐπεστρέψατε εἰς τὸν τόπον μας;

— Ὡ ὅχι, εἰμαι διαβατικός.

Φανερόν ἦτο ὅτι ὁ κηπουρὸς εἶχεν ἐτοίμην εἰς τὸ στόμα μίαν ἐρώτησιν ἣν ἤθελε νὰ τοῦ ἀποτείνῃ.

Πλὴν ὁ Πλεμὸν δὲν εἶχε μεταβῇ ἐκεῖ ὅπως ἀπαντήσῃ εἰς ἐρωτήσεις, ἀλλ' ὅπως ἀποτείνῃ αὐτὸς ὁ ἴδιος τοιαύτας.

— Δὲν εἶνε κανεὶς εἰς τὴν ἔπαυλιν; ἠρώτησεν.

Ὁ κηπουρὸς διέστειλε μετ' ἀπορίας τοὺς ὀφθαλμούς.

— Πῶς;... Ὁ κύριος δὲν τὸ γνωρίζει;..

— Δὲν γνωρίζω τίποτε.

— Ἀλλά, κύριε, ἡ ἔπαυλις ἐπωλήθη, τὴν ἡγόρασεν εἰς πρίγκηψ ῥώσος πρὸ ἑξ μηνῶν. Μετὰ τὸν θάνατον τῆς κυρίας, ὁ Γκιδάλ δὲν ἠθέλησε νὰ τὴν ἔχῃ ἐπὶ πλέον. Τοῦ ἐνθύμιζε πολλὰ πράγματα.

Ὁ Πλεμὸν ἠσθάνθη τὸ στῆθός του πιεζόμενον ἐκ τῆς συγκινήσεως.

— Λοιπὸν ἡ κυρία Διλλιέρ ἀπέθανεν; ἠρώτησεν.

Καὶ ἡ φωνὴ του ἔτρεμεν, ἐνῶ ἔλεγε τὰς λέξεις ταύτας.

— Μάλιστα, κύριε, ἐξηκολούθησεν ὁ

κηπουρὸς, ἀκόμη δὲν ἐπέρασεν ἓνα ἔτος ἀφ' οὗ ἀπέθανεν. Τὴν ἐφόνευσεν ἡ συμφορὰ αὐτὴν τὴν γυναῖκα.

Ἡ συμφορὰ; Περὶ ποίας συμφορᾶς ἐλάλει ὁ γέρων; Ἄν εἶχεν ἐπέλθῃ συμφορὰ τις εἰς τὴν μητέρα δὲν θὰ εἶχεν ἐπέλθει ταυτοχρόνως καὶ εἰς τὴν θυγατέρα; Ὁ ἀξιωματικὸς δὲν ἐτόλμησε νὰ ἐπιμείνῃ ἐπὶ πλέον ὥς πρὸς τοῦτο. Ἡθέλησεν ὁμῶς δι' ἄλλων ἐρωτήσεων νὰ πληροφορηθῇ εὐρύτερον.

— Καὶ ἡ κυρία Γκιδάλ ποῦ ὑπῆγεν; Ὁ κηπουρὸς ἐφάνη ἀμηχανῶν.

— Τί νὰ σᾶς εἰπῶ!... ὅσον δι' αὐτό, κύριε, δὲν εἰξέρω τίποτε. Ὅτε ἔγειναν ὁ γάμος τῆς δεσποινίδος Λευκῆς ὅλοι ἐπῆγαν εἰς Νίκαιαν. Καθὼς εἰξεύρετε, ἐγὼ δὲν ἀνακατεύομαι εἰς ὅ, τι κάμνουν τ' ἀφεντικά. Ἐγὼ εἰμαι ἐδῶ μόνον διὰ τὸν κήπον. Ἡμπορεῖ ὅμως νὰ κατοικοῦν ἀκόμη εἰς Νίκαιαν, τώρα τὸν χειμῶνα τοῦλάχιστον.

— Εὐχαριστῶ, φίλε μου, εἶπεν ὁ Πλεμὸν δίδων νόμισμά τι πρὸς τὸν κηπουρόν.

Κατῆλθε πάλιν εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ σιδηροδρόμου, ὅπου ἀνέμεινε τὴν πρώτην ἀμαξοστοιχίαν. Μετὰ μίαν ὥραν ἦτο ἐκεῖ.

Ἐγίνωσκε νῦν ὅτι ἡ λύπη εἶχεν ἐνσκήψῃ ἐπὶ τῆς ἐπιλήσμονος μνηστῆς. Εἰξευρε καλῶς ὅτι ἐλάτρευε τὴν μητέρα τῆς. Ἀρα δὲν ὑπῆρξε δυστυχὴς αὐτὸς μόνος. Ἄλλ' ὁ γέρων εἶπεν ὅτι «ἡ συμφορὰ ἐφόνευσεν τὴν κυρίαν Διλλιέρ». Περὶ ποίας συμφορᾶς ἐπρόκειτο; Ἡ Λευκὴ ἄρα γε εἶχεν ὑποστῇ διπλὴν δοκιμασίαν;

Ἐβαδίζε μετὰ τὴν κεφαλὴν κεκυφύαν εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς Νικαίας. Ποῦ νὰ πληροφορηθῇ; Ποίαν θύραν νὰ κρούσῃ ὅπως λάβῃ τὰς ἐπιθυμητὰς πληροφορίας; Δὲν ἐτόλμησε νὰ ζητήσῃ αὐτὰς ἀπὸ τὰς παιδικὰς φίλας τῆς νεάνιδος, εἰς ὧν τὴν οἰκίαν εἶχε διέλθει αὐτὴ τὰς πρώτας μετὰ τὸν ἀποχωρισμὸν ἡμέρας. Τέλος πάντων ἐπορεύθη εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, μὴ θέλων νὰ παρατείνῃ ὑπερμέτρως τὴν σκληρὰν περιπλάνησιν. Ὁ ξενοδόχος ἐφρόντισε νὰ τὸν πληροφορήσῃ.

Ἡ κυρία Γκιδάλ καὶ ἡ μήτηρ τῆς εἶχον κατοικήσει πράγματι εἰς Νίκαιαν. Ἀλλ' ἡ γηραιὰ κυρία ἠσθάνθη καὶ μετηνέχθη εἰς Κάννας, ὅπου ἀπεβίωσε πρὸ ἐννεά μηνῶν. Ἐκτοτε δὲν ἐπανεῖδε τὴν θυγατέρα τῆς.

Ὁ Πλεμὸν δὲν ἠθέλησε νὰ μάθῃ ἐπὶ πλέον.

Τότε, ὡς νὰ μὴ ἡδύνατο ἡ κατάκοπος καρδιά του νὰ αἰσθανθῇ μακροτέραν δοκιμασίαν, ἐπῆλθεν ἐν αὐτῷ ἀόριστός τις λήθαργος. Ὁ νέος ἐξεπλήττετο διὰ τὴν γαλήνην του. Τοῦ ἐφάνετο ὅτι αἱ περὶ τὸ πάσχειν δυνάμεις αὐτοῦ εἶχον παύσει τὴν λειτουργίαν των, ὅτι δὲν εἶχε πλέον παθητικὴν αἰσθησιν. Αἱ μεγάλαι ἡθικαὶ καὶ σωματικαὶ ὁδوناὶ ἔχουσιν ἐνίοτε τοιαῦτα παραδόξα ἀποτελέσματα, τοιαύτας ἀπροσδοκήτους ὑφέσεις. Ἡ ψυχὴ μετὰ τὴν κρίσιν καταπίπτει.

Ὁ ἀξιωματικὸς τοῦ ναυτικοῦ ἐφοβήθη τὴν εὐτυχίαν ταύτην.

Ἐμελλε λοιπὸν νὰ ἰαθῇ; Ἐμελλε νὰ λησμονήσῃ;

Νὰ λησμονήσῃ; Καὶ ἡ λέξις καὶ ἡ ἰδέα τοῦ ἐνέπνευσαν ἀποστροφὴν. Νὰ λησμονήσῃ! Μήπως ἦτο δυνατόν; Ἡ ὁδὸν του, ὅσον σκληρὰ καὶ ἂν ἦτο, ἦτο αὐτῷ προσφιλέ. Εἰς μερικὰς ἀλγηδόνας ἐνυπάρχει ἐνίοτε ἐτέρα ἡδυπάθεια, διὰ τοῦτο δὲ τὰς ἐπιζητεῖ ὁ πάσχων ἅμα ὡς παρέλθουσιν.

Ἐξεπλήττετο ἐν πρώτοις πῶς εὖρε τὴν δύναμιν, ὥστε νὰ ἐπανίδῃ τοὺς τόπους τοὺς χρηματίζοντας μάρτυρας τῆς ἀγαλλίασεως καὶ τοῦ μαρτυρίου του. Πῶς ἡδυνήθη νὰ ὑπομείνῃ τὴν θέαν τῶν λαμπρῶν ἐκείνων λόφων καὶ τῆς κυανῆς θαλάσσης; Πῶς δὲν ἀπέθανεν ἐγγὺς τῆς ἐν Κάνναις ἐπαύλεως ἐκείνης, ἔνθα εἶχε τολμήσει νὰ μεταβῇ; Καὶ ἐνῶ διελογίζετο ταῦτα, εἶχε διανύσει τὸν μακρὸν περίπατον τὸν λεγόμενον τῶν Ἀγγλῶν. Τὰ πάντα εὐρίσκοντο εἰς τὴν θέσιν των ἀναλλοίωτα. Οἱ φοινίκες διετήρουν τοὺς κιντρινωποὺς κλάδους των ἡ ἀκτὴ διετήρει τοὺς χάλικας στρογγύλους καταστάντας ὑπὸ τῶν κυμάτων, καὶ τὸ κύμα πάλιν διετήρει τὸν αἰώνιον αὐτοῦ φλοῖσθον, ὡς πρόσκλησιν πρὸς τὴν γῆν. Ἦτο μόνος, καὶ εἶχεν ἐπιζῆσει εἰς τὰς τρικυμίας τῆς καρδίας καὶ τοῦ Ὠκεανοῦ. Εἶχε γηράσει ἄλλ' ἦτο μικρὸν τοῦτο. Εἶχε φεῦ! μεταβληθῇ.

Εἶχε μεταβληθῇ, ναί. Ἐφοβεῖτο νὰ ἐξετάσῃ ἑαυτόν. Δὲν ἤθελε ν' ἀνέυρῃ εἰς συντρίμματα τὰ οἰκοδομήματα τῆς γοητείας του δὲν ἤθελε νὰ ἴδῃ μεμαρμαμένα τὰ ταλαίπωρα ἄνθη τῆς λύπης του. Καὶ ὅμως ἀκουσίως αὐτοῦ ἐπὶ τῆς ἐπουλωθείσης πληγῆς του νέα ζωὴ ἐνεφυσᾶτο. Συνασθάνετο ὅτι ἀνεγεννᾶτο, εἶχεν ἀμύδραν συνεῖδῃσιν ἐπικειμένης ἀναστάσεως. Δὲν εἶχεν ἀπατηθῇ ἄλλοτε αὐτὸς ὁ ἴδιος ὡς πρὸς τὴν αἰωνιότητα τῶν ἐπιγείων ἐρώτων; Ἡ λατρεῖα αὐτοῦ πρὸς τὸ παρελθὸν δὲν ἦτο λατρεῖα πρὸς τὸ ἀδύνατον;

Καὶ ἐνῶ ἐβαδίζεν ὁ Πλεμὸν διήρχετο ἔμπροσθεν πολλῶν ὁμίλων. Γυναίκεσι γέλωτες ἀντήχουν παρὰ τὰς ἀκοάς του. Ἐνίοτε προσελκόμενος ἀνύφου τοὺς ὀφθαλμούς, συνήντα δὲ τότε βλέμματα περιέργα, ἅτινα δὲν τοῦ ἐφάνιντο ποσῶς ἐχθρικά. Διέκρινε κατὰ τὴν διάβασίν του δροσερὰ πρόσωπα, χαριεστάτας μορφάς. Ὅπως ἐν Παρίσις κατὰ τὴν ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀγίου Αὐγουστίνου ἔξοδον, ἐνόμιζεν ὅτι ἐβλεπε φάσματα εὐδαιμονίας παρερχόμενα πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν του.

Διατί νὰ ἐγκλεισθῇ οὕτως ἐν τῇ ἀφασί; Διατί ν' ἀποκρούῃ τὰς διασκεδάσεις τοῦ κοινωνικοῦ βίου, ἅς συνήντα καθ' ὁδὸν κατὰ τὰς ὥρας καὶ αὐτῆς τῆς βαθυτάτης ρέμβης του;

Εἶχεν ἐπέλθῃ ἤδη ἡ ἐσπέρα. Μὴ θέλων νὰ παρατείνῃ ἐπὶ πλέον τὴν ἐν Νικαίᾳ διαμονὴν του, ἐπέστρεψε διὰ τοῦ σιδηροδρόμου εἰς Παρίσιους.

Τὸ ταξειδιὸν ὑπῆρξεν ἥττον τεταραγμένον, ἥττον ποιητικὸν τοῦ πρώτου. Ἐπειδὴ ἦτο κατάκοπος, ὁ ὕπνος τὸν ἐκυ-

ρίευσεν. Ἀπεκοιμήθη εἰς Μασσαλίαν καὶ δὲν ἀφυπνίσθη εἰμὴ ὀλίγα λεπτά πρὶν ἢ φθάσῃ εἰς τὸν σταθμὸν τῶν Παρισίων.

Ὅτε ἀπεβιβάσθη ἐπὶ τῆς ἀποβάθρας, ἐνόμιζεν ὅτι ἐξήρχετο ἐξ ἐνυπνίου, ὅτι ᾤφινεν ὀπισθεν τοῦ ὁλόκληρου ὑπαρξίν ὀριστικῶς λήξασαν ἦδη.

Ἐπορεύθη ἀμέσως εἰς τὸ ξενοδοχεῖόν του.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἀφῆκε τὸ ἐπισκεπτήριόν του εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ φίλου του Κεργόρν.

Τὸν εἰδοποιεῖ τοιοῦτοτρόπως περὶ τῆς ἐπιστροφῆς του.

Ἡ χαρὰ τοῦ ἀγαθοῦ νέου ἐπὶ τῇ εἰδήσει ταύτῃ ἦτο ὑπέρμετρος.

Ὁ Πλεμὸν δὲν τὸν εἶχε λησμονήσει. Ὁ Πλεμὸν ἐπανήρχετο εἰς Παρίσιους ὅπως παρευρεθῇ ὡς μάρτυς εἰς τὸ γαμήλιον συμβόλαιον. Δακρύων προσήλθε καὶ ἐρρίφθη εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ συναδέλφου του.

[Ἐπεται συνέχεια].

ΧΑΡ. ΑΝΝΙΝΟΣ

ΒΕΒΟΛΟΔ ΚΡΕΣΤΟΒΕΚΗ

ΕΚΤΟΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

[Συνέχεια]

— Λοιπὸν ἐγὼ σὲς ἐπαναλαμβάνω περὶ τοῦ ζητήματος τῶν ἀνδρῶν, διέκοψεν ἐκ νέου ὁ Κόροβοφ.

— Δηλαδή, τί ἐννοεῖτε μὲ τὸ «ζήτημα τῶν ἀνδρῶν»;

— Ἐστὼ αὐτὸ τὸ ὅποῖον προτείνετε εἰς ἐμέ, οὐδὲ κατ' ἐλάχιστον πταίσαντα ἐνώπιον τῆς συζύγου μου, ν' ἀναλάβω δηλαδή εἰς βῆρος μου ἀνυπαρκτον ὑπαιτιότητα, καὶ ἔνεκα τούτου νὰ στερηθῶ καθ' ὅλον τὸν βίον μου ἐνὸς ἐκ τῶν οὐσιωδестέρων πολιτικῶν καὶ ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων μου. Ὅμιλεῖτε περὶ σεβασμοῦ πρὸς τὴν ἐλευθερίαν τοῦ γυναικείου αἰσθημάτος, ἐξηκολούθησεν ὁ Κόροβοφ· ἔχει καλῶς· ἀλλὰ δὲν ὑπολογίζετε, ὅτι δύναμαι ἔτι εἰς τὸν βίον μου νὰ εὕρω γυναῖκα, τὴν ὁποίαν ν' ἀγαπήσω καὶ νὰ σέβωμαι τόσον, ὥστε ὅλος ὁ κόσμος νὰ τὴν σέβεται μαζὺ μου. Πρὸς τοῦτο εἰς ὑπάρχει δρόμος πρὸς τὸ παρόν, ὁ δρόμος τοῦ νομίμου γάμου.

— Διὰ τὸν σύγχρονον ἀνθρώπον, φρονῶ, ὅτι ἀσυγκρίτῳ λόγῳ πλείοντα πλεονεκτήματα ὑπόσχεται ὁ πολιτικὸς γάμος, μετὰ μειδιάματος εἶπεν ὁ φὸν Σνίτσλη, μὴ παρκατηρῶν ὅτι τὸ μειδιάμα τοῦτο, ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἐτάραττεν ἐνδομύχως καὶ ἐσύγχιζε τὸν Κόροβοφ.

— Ἐγὼ δὲν σὲς ὁμιλῶ περὶ τῶν πλεονεκτημάτων τούτου ἢ ἐκεῖνου τοῦ γάμου, ἀπῆντησεν ὁ τελευταῖος· σὲς γνῶστοποιῶ

μόνον τοῦτο, ὅτι χάριν τῶν διεφθαρμένων ὁρέξεων τῆς συζύγου μου, οὐδόλως θεωρῶ ἔμαυτὸν πταίσαντα ἐνώπιον αὐτῆς, δὲν ἐπιθυμῶ δὲ νὰ στερηθῶ ἐνὸς ἐκ τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων μου καὶ νὰ διαδραματίσω ἐνεργὸν πρόσωπον εἰς τὴν βδελυρὰν καὶ σκανδαλωδῇ ταύτῃ κωμῳδίαν, ἣτις, χάριν τῶν διατυπώσεων, συνήθως, παρίσταται εἰς παρομοίας περιπτώσεις.

— Ἀλλὰ... ὅπωςδὴποτε... ἀπῆντησε μετὰ τίνος δυσκολίας ὁ φὸν Σνίτσλη· βλέπετε, ἡ σύζυγός σας, οὕτως ἢ ἄλλως, ἐν τέλει θὰ κατορθώσῃ νὰ λάβῃ ὅπωςδὴποτε διαζύγιον.

— Πῶς; ὁργίλως ὑψώσε τὴν φωνὴν ὁ Βαλεριανὸς Κόροβοφ· ἐπεθύμουν νὰ μάθω διὰ τίνος μέσου θὰ τὸ κατορθώσῃ;

— Pardon... Διὰ μίαν στιγμὴν! εὐγενῶς ὑπέλαβεν ὁ προβλεπτικὸς φὸν Σνίτσλη, καὶ διὰ μικρῶν βημάτων ἐξῆλθε σπεύδων εἰς τὸ παρακείμενον δωμάτιον, ἔνθα, ὀπισθεν γραφείου, εἰργάζετο ὁ κ. Ἀντιζίστροφ.

— Μὰ τί διάβολο, αὐτὸς εἶνε ἕνας λυσσασμένος μωρός, μὲ τὸν ὅποῖον εἶν' ἀδύνατον νὰ συνεννοηθῇ κανεὶς! μετὰ ψιθύρου ἀπετάθη πρὸς τὸν βοηθόν του· ἀφῶν δια πᾶν ἐνδεχόμενον τὴν θύραν μισοκλειστήν, καὶ σεῖς, ἀγαπητέ μου, ἔχετε τὸν νοῦν σας, ἂν συμβῇ τίποτε νὰ τρέξετε... Μὰ τὸν θεόν, αὐτὸς εἶνε ἂν λυσσασμένος!

Καὶ ἐπέστρεψε πρὸς τὸν Κόροβοφ.

— Λέγετε περὶ τῶν μέσων, ἤρξατο ὁ βαρὺν ὀλίγα μὴπως ὑπάρχουν! Τί λέγετε!... ὁρᾶτε νὰ ἔχητε καὶ τὰ μέσα εὐρίσκονται.

— Παραδείγματός χάριν; μετ' ἀποφάσεως προσήλωσεν ἐπ' αὐτοῦ τὰ ὄμματά του ὁ Κόροβοφ.

— Παραδείγματός χάριν... Ἐγὼ δὲν ὁμιλῶ κυρίως περὶ ὑμῶν... ἀλλὰ ὑποθέσατε ἀνθρώπον τῆς θέσεώς σας, νέον ὡς σεῖς, καὶ τὸν ὅποῖον δὲν ἐγκατέλειπον ἀκόμη τὰ πάθη... Πολὺ φυσικὰ εἰς τὸν ἀνθρώπον τοῦτον εὐκόλως δύνανται νὰ ὑπάρξωσιν αἱ συνηθέστεραι ἐκ τύχης σχέσεις, αἰτίνας, τὸ μόνον εὐκόλον, δύνανται νὰ κατασκοπευθῶσι καὶ ἀποκαλυφθῶσιν ὑπὸ πράκτορος τῆς ἀντιπάλου σας, καὶ ἐπομένως τὸ αὐτὸ σκανδαλῶδες ἀποτέλεσμα νὰ προκύψῃ, ὅπως καὶ εἰς τὴν «κωμῳδίαν» ὡς τὴν ὀνομάζετε, ἐν τούτοις ὁμῶς τὸν ἀνθρώπον θὰ τὸν διαζεύξουν, ἀλλ' ἤδη ἀνευ τῶν ὠφελειῶν ἃς δύναται νὰ παρυσιάσῃ ἡ αὐτοπροαίρετος συναίνεσις.

— Ἀλλὰ... ἔξευρετε τί θὰ σὲς ἀπαντήσω εἰς τοῦτο, κύριε δικηγόρε; Καὶ ὁ Κόροβοφ ἠγέρθη. Ἐνόςφω σεῖς μετὰ τῆς συζύγου μου θὰ μὲ κατασκοπεύετε, θὰ σὲς παρακαλέσω νὰ μὴ λησμονῆτε, ὅτι ἐγὼ καὶ τώρα δύναμαι ἤδη καθ' ἐκάστην νὰ τὴν ἀποκαλύπτω· ἀλλὰ μέχρι τοῦδε ἀκόμη, δόξα τῷ θεῷ, δὲν ἔσχον τὴν ἀναίδειαν νὰ καταφύγω εἰς παρόμοια μέτρα.

— Ἀχ, κύριε Κόροβοφ! ἐννοῶ, πιστεύσατέ μου, πολὺ, πολὺ καλὰ ἐννοῶ τὴν εὐγένειαν, ἣτις σὲς συγκρατεῖ ἐκ τοι-

οῦτου διαθήματος, ἀλλὰ... ἃς ὁμιλήσωμεν μὲ πλείοντέραν ψυχραιμίαν!...

Ἀς ἡσυχάσωμεν! Ἀλλὰ καὶ τί ἔχομεν ἀληθῶς ἀναμεταξύ μας!... Καὶ σὲς βεβαίῳ, προσκαλὼν ὑμᾶς ἐδῶ, πρῶτον πάντων ἐσκέφθη καὶ ἐφρόντισα διὰ τὸ ἰδικόν σας συμφέρον. Λοιπὸν κρίνατε· σήμερον εἴσθε νυμφευμένος· ἀλλὰ δὲν συζητεῖτε μετὰ τῆς συζύγου σας, ἐπομένως ὁ γάμος οὗτος εἶνε ὑποθετικὸς. Ἐγὼ δὲν ἀρνοῦμαι ὅτι εἶνε δυνατόν νὰ συναντήσητε ἀκόμη εἰς τὸν βίον σας γυναῖκα, ἀξίαν παντὸς σεβασμοῦ, ἀξίαν πάσης ἀγάπης, ὅτι καὶ αὐτὴ δύναται ὡσαύτως νὰ σὲς ἀγαπήσῃ, ἀλλὰ... εἴσθε νυμφευμένος. Ergo, μ' ὅλον τὸν ἔρωτά σας, μ' ὅλον τὸν πόθον σας, πάντοτε θὰ στερήσθῃ τοῦ δικαιώματος νὰ ἀποκαλῇτε τὴν γυναῖκα ταύτην νόμιμον σύζυγόν σας, διότι διατελεῖτε νομίμως μὲν, ἀλλὰ ὑποθετικῶς νυμφευμένος. Εἰς τί λοιπὸν σὲς ἀπομένει νὰ ὑπολογίζητε; εἰς μόνον τὸν θάνατον τῆς πραγματικῆς συζύγου σας; ἀλλὰ... μία παροιμία λέγει, ὅτι «εἰς τὴν ζωὴν καὶ τὸν θάνατον μόνος ὁ θεὸς εἶνε ἐλεύθερος». Τίς οἶδε ποῖος ἐξ ὑμῶν θ' ἀποθάνῃ ἐνωρίτερον, ἢ σύζυγός σας ὁμῶς, καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα, δύναται ἀκόμη νὰ ἐλπίζῃ εἰς λίαν διαρκῆ ὑπαρξίν. Ὡστε, αὐστηρῶς ἐξεταζόμενον τὸ πρᾶγμα, οὐδὲν ἀπολύτως συμπέρασμα ἔχετε πρὸς καλῆτερον μέλλον. Ἐν τούτοις, ἀνθρώπος πρακτικὸς, εἰς τὴν θέσιν σας, θὰ προσεπάθῃ νὰ καρπωθῇ ἐνδεχομένης ὠφελείας ἐκ τῆς θέσεώς του.

— Καὶ ποῖαι εἶνε αἱ «ὠφελεῖαι» αὐταί; τονίζων τὴν τελευταίαν λέξιν, ἠρώτησεν ὁ Κόροβοφ μετ' ἀπροκαλύπτου ἀποστροφῆς.

— Πρῶτον, ἡ ἀρχή, ἤρξατο ἀπαριθμῶν ὁ ἔξοχος δικηγόρος· δίδων πλήρη ἐλευθερίαν εἰς τὴν σύζυγόν σας, θὰ ἐδεικνύετε εἰς ὅλον τὸν κόσμον, ὅτι βαθέως σέβεσθε τὴν ἐλευθερίαν τοῦ αἰσθημάτος τῶν γυναικῶν· θὰ ἀπεδεικνύετε ὅτι εἴσθε ἀνθρώπος μὲ ἀρχάς, ὅστις εἰς τὰς ἡμέρας μας συμμερίζετε τὰς ιδέας ὅλων τῶν ἐξεχόντων καὶ ἐλευθεροφρόνων ἀνδρῶν, ἢ δὲ πρὸς τὰς ἀρχάς ἀφοσίωσις, δὲν εἶνε μηδαμινὸν πρᾶγμα δι' ἀνθρώπον, ὡς σεῖς, ἀνήκοντα εἰς μεμορφωμένον κύκλον λογίων, ἔνθα ἀπαγορεύεται πᾶσα ἀνθηκότης, ἔνθα ἀπαντα τὰ μέλη κατασκοπεύουσιν ἄλληλα, εἰς ὅλας τὰς σκέψεις, τὰς πράξεις καὶ τὰς σχέσεις. Τοῦτο εἶνε τὸ πρῶτον καὶ σὲς συμβουλεύω νὰ τὸ σκεφθῇτε σοβαρῶς!

— Κατόπιν; ἐμεδίκασεν ὁ Κόροβοφ.

— Κατόπιν; νομίζω ὅτι δὲν θὰ σὲς εἶνε τόσον εὐχάριστον νὰ βλέπετε καὶ νὰ ἀνομολογῇτε ὅτι γυνή, φέρουσα τὸ ὄνομά σας, ζῇ ἐλευθέρως μετ' ἄλλου, ἐπωφελεῖται τὰ πολυτελῆ μέσα του καὶ τὰ λοιπὰ... Τί νὰ σὲς εἰπῶ, ἐξ ὅλων τούτων, σικιὰ τις πίπτει καὶ ἐπάνω σας, ἢ ὁποῖα δὲν δύναται νὰ εἶνε εὐχάριστος καὶ δι' ἐκεῖνον τὸν μεμορφωμένον κύκλον τῶν λογίων εἰς τὸν ὅποῖον ἀνήκετε.

— Σύμφωνος· ἀλλὰ λησμονεῖτε δύο